

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Teoria sprężystości, plastyczności i reologii

Przedmiot

Kierunek studiów

Rok/semestr

Budownictwo

1/1

Studia w zakresie (specjalność)

Profil studiów

Konstrukcje Budowlane

ogólnoakademicki

Poziom studiów

Język oferowanego przedmiotu

drugiego stopnia

polski

Forma studiów

Wymagalność

niestacjonarne

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

Laboratoria

Inne (np. online)

18

0

0

Ćwiczenia

Projekty/seminaria

18

Liczba punktów

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. Maciej Przychodzki

maciej.przychodzki@put.poznan.pl

tel. 61-6652697

Wydział Inżynierii Lądowej i transportu

ul. Piotrowo 5, 60-965 Poznań

Wymagania wstępne

WIEDZA: Podstawowa wiedza z przedmiotów: matematyka, mechanika teoretyczna, wytrzymałość materiałów i mechanika budowli w zakresie obowiązującym na studiach kierunku budownictwo lub pokrewnym na poziomie studiów inżynierskich.

UMIEJĘTNOŚCI: Umiejętności formułowania problemów fizycznych w języku matematyki oraz rozwiązywania równań algebraicznych i równań różniczkowych, które występują w zadaniach mechaniki teoretycznej, wytrzymałości materiałów i mechaniki budowli.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: Świadomość konieczności ciągłego aktualizowania i uzupełniania wiedzy i umiejętności.

Cel przedmiotu

Nabycie przez studentów podstawowej wiedzy i umiejętności z zakresu mechaniki materiałów i konstrukcji oraz konstytutywnego modelowania materiałów, które niezbędne są do rozwiązywania typowych zadań analizy statyczno-wytrzymałościowej podstawowych elementów konstrukcyjnych.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

1. Student zna pojęcie i interpretację fizyczną tensorów naprężenia i odkształcenia i ich zastosowanie w analizie statyczno-wytrzymałościowej materiałów.
2. Student ma wiedzę w zakresie praw konstytutywnych sprężystości, lepkosprężystości i plastyczności materiałów.
3. Student rozumie specyfikę i zna metody analizy statycznej zagadnień dwuwymiarowych (PSN i PSO, tarcze).
4. Student rozumie specyfikę i zna metody analizy statycznej płyt cienkich.
5. Student rozumie specyfikę sprężysto-plastycznego zachowania się materiałów i zna metody analizy nośności granicznej konstrukcji prętowych.

Umiejętności

1. Student potrafi sprawdzać spełnienie różniczkowych równań równowagi ośrodka ciągłego.
2. Student potrafi obliczać składowe tensorów naprężenia lub odkształcenia wg uogólnionego prawa Hooke'a.
3. Student potrafi rozwiązywać zadania płaskiego stanu naprężenia lub odkształcenia.
4. Student potrafi obliczać siły wewnętrzne i przemieszczenia w sprężystych płytach.
5. Student potrafi obliczać nośność graniczną belek.

Kompetencje społeczne

1. Student ma świadomość odpowiedzialności za przeprowadzenie wiarygodnej analizy statyczno-wytrzymałościowej materiałów i konstrukcji oraz konieczności weryfikacji przyjętych założeń, przeprowadzonych obliczeń i analiz.
2. Student widzi konieczność systematycznego pogłębiania i rozszerzania swoich kompetencji.
3. Student potrafi pracować samodzielnie i zespołowo w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykłady:

90-minutowe pisemne kolokwium zaliczeniowe w terminie podanym na początku semestru, obejmujące dwie części. Część 1. ma na celu sprawdzenie wiedzy i polega na udzieleniu odpowiedzi na 4 pytania. Część 2. Ma na celu sprawdzenie umiejętności i polega na rozwiązaniu 2 zadań rachunkowych. W przypadkach wątpliwych kolokwium rozszerzane jest o część ustną. Odpowiedzi i rozwiązania zadań są oceniane w skali 2,0-5,0 każde. Oceną końcową jest średnia ważona ocen cząstkowych. Wagi odpowiadają stopniowi trudności poszczególnych pytań i zadań.

Ćwiczenia audytoryjne

90-minutowe pisemne kolokwium zaliczeniowe na końcu semestru. Kolokwium polega na rozwiązaniu 3–4 zadań rachunkowych. Rozwiązania zadań są oceniane w skali 2,0-5,0 każde. Oceną końcową jest średnia ważona ocen cząstkowych. Wagi odpowiadają stopniowi trudności poszczególnych zadań. Ocena z zaliczenia ćwiczeń może zostać podwyższona w przypadku znacznej aktywności studenta na zajęciach.

Treści programowe

Elementy rachunku wektorowego i tensorowego. Stan naprężenia - tensor naprężenia. Równania równowagi i warunki na brzegu. Naprężenia główne i kierunki główne tensora. Opis ruchu, zapis Lagrange'a i zapis Eulera. Stan odkształcenia - tensor odkształcenia. Równania zgodności odkształceń. Równania konstytutywne sprężystości (prawo Hooke'a), zależność między stałymi materiałowymi. Równania Lamégo. Równania Beltrami-Michella. Zagadnienia dwuwymiarowe. Płaski stan naprężenia. Płaski stan odkształcenia. Funkcja naprężeń Airy'ego. Płaskie zadania we współrzędnych biegunowych. Podstawy teorii płyt cienkich. Podstawy reologii. Związki konstytutywne plastyczności. Podstawowe założenia, twierdzenia i metody teorii nośności granicznej konstrukcji.

Metody dydaktyczne

Wykład: informacyjny kursowy i monograficzny.

Ćwiczenia: metoda ćwiczeniowa.

Literatura

Podstawowa

1. Gawęcki A., Mechanika materiałów i konstrukcji prętowych, (tom I+II), Wyd. PP, Poznań 1998.
2. Stanisławski S., Podstawy teorii sprężystości, Wyd. PP, Poznań 1963.
3. Rakowski J., Guminiak M., Teoria sprężystości i plastyczności. Reologia. Wyd. PP, Poznań 2018.

Uzupełniająca

1. Nowacki W., Teoria sprężystości, PWN, Warszawa 1970,
2. Rymarz Cz., Mechanika ośrodków ciągłych, PWN, Warszawa 1993,
2. Ostrowska-Maciejewska J., Podstawy mechaniki ośrodków ciągłych, PWN, Warszawa 1982,
3. Skrzypek J.: Plastyczność i pełzanie, PWN, Warszawa 1986.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	80	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	36	1,5
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do kolokwiów) ¹	44	1,5

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności